

Otto elsker at spille billard, men vil nu ikke selv kalde sig en "billardhøj"

Enlige ældre vågnede op i baronens seng

Livsglæde har ingen alder

Der var himmel-senge, laksemadder, fællessang og især en masse nye venner, da Dansk Folkehjælp inviterede enlige ældre på luksusferie på godset Lungholm på Lolland – de ældre, som aldrig har været vant til at blive gjort stads af

■ De var unge, dengang en rigtig husmor kunne lave sin egen tykmælk og sagtens havde plads til fem børn i en to-værelses. De arbejdede på fabrikker i job, der for længst er blevet historie, ligesom fabrikkerne også er forsvundet. De er dem, der byggede velfærdssamfundet op – og de er dem, der aldrig kendte til den luksus at spise laksemadder til frokost og tage på ferie flere gange årligt. Og da slet ikke ferier, der ikke betød endnu mere arbejde for husmoderen, når hun skulle have det til at fungere i et spidstelt med en primus som køkken...

Derfor er det en helt særlig oplevelse at vågne op bogstavelig talt i baronens seng på Lungholm Gods, der ligger på Lolland. 11 ældre mennesker fra København er kommet på en uges ferie på godset, inviteret af ASF-Dansk Folkehjælp i samarbejde med Københavns Kommune. Meningen er, at de ældre, der sidder alene rundt om i byen i hver deres egen lille lejlighed, skal få en oplevelse. Og også gerne få kontakt med andre ældre mennesker, for man kan godt blive

ensom, når ægtefællen og venner og omgangskreds dør.

Netop derfor er gæsterne på Lungholm Gods for de flestes vedkommende højt oppe i årene, men de er også den slags mennesker, der holder af livet og stadig ser hver ny dag som en god dag, selv om ingen af dem længere kan løbe efter bussen eller danse natten lang. Og dog kan man have sin tvivl, hvad angår Estrid på 90 år...

– Jeg kunne godt arbejde nogle timer om dagen endnu. Jeg var skomager og arbejdede som hælebetrækkerske på en skofabrik i København i mange år. Det var hårdt, men sjovt, for det vigtigste var kollegerne og sammenholdet, synes hun, der nu må styre arbejdsstrangen med at strikke halstørklæder til familiens børnebørn og godgørende formål.

Første gang på ferie

Estrid havde kræft for et par år siden, og det skal der ikke spildes tid på at tale om, men måske var det derfor, hjemmeplejen kom med et skema, så hun kunne søge om at komme på ferie på

Der findes et utal af snapseviser, og de ældre "feriebørn" kan de fleste udenad

godset, og glad er Estrid, for det er jo ikke hver dag, man både har behageligt selskab og mad, man ikke selv skal lave.

I det hele taget er det vigtigt, det med maden. De fleste af de 11 gæster laver stadig deres egen mad hjemme i deres lejligheder,

så det er kendere, der bedømmer maden på godset – og den er god, synes de.

"Fem forskellige slags oste til morgenmad", det er næsten lige flot nok, synes Gerda. Det er ikke så længe siden, hun flyttede i en ældrebolig, for trapperne var hun ikke gode venner med længere, så hun syntes faktisk, der havde været forandring nok i hendes liv. Men så var det, hjemmeplejen kom med en idé.

– "Du skal ud at rejse", sagde de. "Hvad er det nu for noget pjat, jeg rejser mig da op af stolen hver dag", sagde jeg, men nej. Så udfyldte vi skemaet, og så kom jeg på ferie for første gang i mit liv, for det var der ikke råd til, dengang børnene

Ægte tæpper, lysekroner og bløde lænestole: Se det er en rigtig måde at holde ferie på

Estrid (i midten) har den svaghed, at hun altid kommer til at fnise, når hun bliver fotograferet, og det kan Inger (til venstre) og Gerda ikke ændre på

Inger plejede at være på camping, da hun var yngre, men nu har hun for første gang i sit liv været på ferie på et gods

var små. Du ved jo nok, at børnene altid kommer først, siger hun, og det ved de andre kvinder også.

I det hele taget kan det måske være en smule svært at være mand mellem så mange kvinder: På holdet er der ni kvinder og to mænd, Otto og Karl, og de klarer det på hver sin måde: Otto, der engang brændte porcelæn på Den

kongelige Porcelænsfabrik, pjatter muntert med de mange nye venner, mens Karl endnu holder sig lidt for sig selv. Det er kun et år siden, han mistede sin kone, og det var mest hende, der stod for snakken. Selv har han hele livet arbejdet med entreprenørarbejde og kabler på Nordisk Kabel og Tråd. Han holder af frisk luft og noget at holde hænderne

i gang med, og så var det forslag med ferien alligevel ikke så dårligt...

– Min søn og datter syntes, det var en god idé at sige ja til at komme på ferie på godset, så jeg har taget min fine jakke med, siger Karl. Og han har haft god brug for den.

Uden de frivillige...

I ugens løb har Bjørn Tidmand været på besøg, de har været på besøg i Knuthenborg Dyrepark, været ude at spise, og sidst men absolut ikke mindst: De har beundret slottets smukke park og sovet i himmelsenge, siddet i rokkokkomøbler og brugt det fine porcelæn, som om det var noget ganske dagligdags.

Jo, det har været en uforglemmelig uge, men det havde ikke kunnet lade sig gøre uden de frivillige hjælpere: Aase, Marianne, Futte og Ebbe, som – i parantes bemærket – nogle af damerne gerne så som deres egen, private butler.

Til hverdag er de sygehjælpere og sygeplejersker eller på efterløn, men fælles for dem er, at de

Dansk Folkehjælp

...inviterer hver sommer tre x 11 ældre mennesker på en uges gratis ferie. I år har det været i samarbejde med Københavns Kommune, og foreningen håber, andre kommuner i hele landet bliver interesserede i at være med i projektet.

Det er meningen, det skal være en uges forkælelse og samvær, der skal give de ældre nye venskaber og et afbræk i dagligdagen. Hvis du er interesseret i at være med eller kender nogen, der kunne have glæde af en uges sommerferie med Dansk Folkehjælp, kan du få flere oplysninger på folkehjaelp.dk.

alle er frivillige mennesker, der bruger deres fritid på at tage på ferie med de ældre.

Simpelthen fordi Estrid, Otto, Inger og alle de andre er sjove og hyggelige "feriebørn" – der ivrigt nok kan lære de unge noget om at nyde livet, mens man har det... □

Af Greta Johannsen
Foto: Flemming Nielsen

greta.johannsen@familiejournal.dk